

Sommardag

En dag som vaknar ny, förväntansfull
Till minnet av det regn som föll inatt,
Vill vandra långsamt, lugnt för sommarns skull
Ty endast drömmen önskar få den fatt

När moln med solen leker glatt tafatt
Får dagens stilla rötter kraft ur mull,
De sträcker på sig, som en sömnig katt
Och låter drömmen säga nöjt sitt 'kull'

Om dagen översköljs av mörkrets strid;
Då fångar värmen tankens dunkla form
Och gjuter om den till en blomsterkrans

Att kröna dagen med dess sommarfrid
Och jaga bort min tankes mörka storm,
Tills allt som återstår är lövbrisdans